

26 квітня, спекотного весіннього дня, усі бажаючі могли доторкнутися до римованих рядків не тільки Анни Шередько, героїні зустрічі, а й її колег по поетичному цеху з літературного гуртка "Альтанка", який діє на базі Дитячого Центру позашкільної роботи та Палацу творчості учнів.

Модератор заходу Андрій Алієв заочно представив Анну Шередько, яка народилася у селі Кир'яківка Миколаївського району, як людину різнобічних талантів і хобі: активну учасницю туристичних походів, бібліотечних літературних конкурсів та фестивалів,

головного редактора шкільної газети “ШОК”, автора публікацій у журналі “Соборна вулиця” та інших періодичних виданнях, переможця Міжнародного конкурсу ім. П. Яцика, Всеукраїнського конкурсу учнівської молоді ім. Т. Шевченка “Об’єднаймося ж, брати мої”, Всеукраїнського конкурсу “У пошуках літературних талантів”, учасницю Всеукраїнського проекту “Талановиті діти Миколаївщини”. Віршує дівчина з першого класу і у творчості не обмежує себе стильовими рамками. Зараз здобуває вищу освіту у Львівському національному університеті ім. І. Франка.

“Манго на сніданок” — дебютна книжка Анни. Вийшла 2017 року у видавництві “Іліон” завдяки підтримці депутата Миколаївської районної ради Руслана Нероди. І хоча наклад невеликий — 50 примірників, — проте, перша друкована збірка стала і для дівчини, і “Альтанки” справжньою подією.

Керівник “Альтанки” Ніна Паламарчук розповіла, що Анна Шередько стала її першою вихованкою, зупинилася на особливостях її становлення як поетеси. На підтвердження своїх слів, запропонувала присутнім переглянути створений батьками Анни фільм, у якому вона проявила себе як актриса, декламуючи вірші основоположника українського футуризму Михайля Семенка.

Яскравою “приправою” стали пісні у виконанні Світлани Рибіної, авторки ілюстрацій до збірки і кращої подруги Анни. А на десерт організатори запропонували “посмакувати” виступи інших юних учасників “Альтанки”, учнів миколаївських шкіл №22, 40, 43, 54, які почитали свої улюблені вірші зі збірки: Софії Циганко, Юлії Пастух, Вікторії Ждовану, Оксани Пижової, Евеліни Земляк та Олександра Білокура.

*світло з вікон верхніх поверхів атмосфери
стерильне, як подих взимку, розсипане і густе
підлітки у під'їздах ховають листи й револьвери
доки липкий присмак зрілості зітреться або вросе*

*сузір'я в вазонах нанизані на балкон намистом
ранок збирає рештки розгубленого людьми
підлітки у під'їздах пишуть літопис міста
похованого під сходами
прихованого дверми*

*коти ніколи не хворіють на клаустрофобію
це тішить коли важко
ступити до ліжка
надто впритул
коли з нічних кімнат плачуть
РОЗМИКАННЯмамонти самовпевнені
авта збивають з полиць
коти ховають очі*

*мамонтів зранку збираєш обережно
рештки котових снів
з нових рюкзаків*

*кактус мовчки сипле листя
ноги сколоті снігами
до розбитого намиста
повертаюся тілами*

*буде день, і буде чисто
буде вечір, як вино
силуети рваних кистей
заплітаються в панно*

*голос продає артиста
в задзеркаллі плаче звір
як перебране намисто
розповзається до нір*

РОЗМИКАННЯ

*за
ми
невпізнавання
рве-ця сплав
розмик
а
іскра
є?
Мовчшшш*

*гра у жовте без
бемоль-діез
далі
є?*

До речі, у цьому році Анна брала участь в обласному патріотичному конкурсі молодіжної творчості “Наша спадщина”, організованому Миколаївською обласною бібліотекою для юнацтва. Андрій Алієв прочитав одну з конкурсних поезій Анни:

За що я люблю свою Батьківщину?

*За що я люблю свою Батьківщину?
За маки у полі, за вербу і калину,
За Дніпрові пороги і степи південні,*

*За співи пташок у лузі щоденні.
За батьківську хату і поля пшениці,
За джерельно чисту воду з криниці,
За мальви під вікном, що квітнуть навесні,
За мої казкові дитячі сни.
За що я люблю свою землю рідну?
За обличчя знайомі, що сяють привітно,
За мамині руки і її колискову,
І за вічне Шевченкове слово.
За стежину, що не заростає,
За любов до волі, що в душі зростає.
За запах хліба і журавлів на стрісі,
За перші зірвані проліски в лісі.
За мирне небо і щасливі очі,
За ясні зорі весняної ночі.
За вільний дух мого славного роду,
Козацького роду, що нема переводу.
За вірних друзів і рідну неньку
Вклоняюсь своїй Україні низенько.*

А “бонусом за рахунок закладу” для Ніни Паламарчук і юних поетів стала презентація бібліотечного [видання](#) “Ми ще ростем. Ми виростем. Ми будем” з серії “Миколаївщина: премійована література”, яке містить, зокрема, біографію, інформацію про творчість і публікації ще одного учасника “Альтанки” — Євгена Півня.

Скуштувавши всі блюда поетичного [меню](#) , присутні пересвідчилися, що поезія буває різною, головне, дати можливість талановитій особистості реалізувати себе, висловити свої почуття і думки, навіть інколи не відразу зрозумілими широкому загалу неординарними строками. Читайте, слухайте, смакуйте...

Поетичне меню “Манго на сніданок від Анни Шередько” було запропоновано миколаївцям в рамках XVI виставки місцевих видавництв «Миколаївська книга».